

שכתוב ויאסף רגליו אל המטה, ויאירה הלבנה, ונמצאת בשלמות. ואז ודאי שנינו, יעקב אבינו לא מת. כיון שראה יעקב (ספר) צד שלם, מה שלא נמצא כף לבן אדם אחר, שמח ושבח את הקדוש ברוך הוא, ופתח וברך את בניו, כל אחד ואחד כראוי לו.

רבי יוסי ורבי ייסא היו הולכים בדרך, אמר רבי ייסא, הרי ודאי שנינו, כל בני יעקב נחקנו בסדר שלם והתברכו כל אחד ואחד כראוי לו, מה נאמר בפסוק הזה, שכתוב מאשר שמנה לחמו וגו' אמר לו, לא ידעתי, כי לא שמעתי מהמנורה הקדושה, אלא אתה ואני נלך למנורה הקדושה. הלכו כשהגיעו לרבי שמעון, אמרו דבר ושאלו שאלה. אמר להם, ודאי טוד החכמה הוא.

פתח ואמר, (שופטים ה) אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון. למה ישב שם? אלא מי שישב על שפת הים, משתמש בתפנוקי העולם. [וכאן אשר זהו פתח עליון של צדיק (של צדק), כשמתברך לחוריק ברכות לעולם. וכאן סמוך לפסוק הזה מאשר שמנה, לפתח העליון, שמשם מורקים ברכות לעולם] ופתח זה נודע תמיד בפרכות של העולם, ונקרא אשר, וזהו עמוד מאותם עמודים שהעולם עומד עליהם.

והמקום שנקרא לחם עני, מאותו מקום נתקן (ההוא). זהו שכתוב מאשר שמנה לחמו. מה שהיה לחם עני, הפך להיות לחם [עני] פנג [שמנה], משום שהריק וזרק בו ברכות ותפנוקים, וסוף הפסוק מוכיח - והוא יתן מעדני מלך. מי המלך? זו כנסת ישראל, שממנה נזון בתפנוקי עולם, וזה נותן

ואתקריב מזרח במערב. הָדָא הוּא דְכִתְיב, וַיֵּאסוֹף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה, וְאִתְנַהֵיר סִיְהָרָא, וְאִשְׁתַּפַּח בְּשִׁלְמוֹ. וְכַדִּין וְדָאֵי תַנִּינָן, יַעֲקֹב אַבִּינוּ לֹא מֵיִת. כִּינָן דְּחֻמָּא יַעֲקֹב (ס"א סדורא) סְטָרָא שְׁלִים, מַה דְּלֹא אִשְׁתַּפַּח הָכֵי לְבַר נִשְׁ אַחְרָא, חֲדִי, וְשִׁבַּח לִיהּ לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּפְתַח וּבְרִיךְ לְבָנוּי, כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא יָאוּת לִיהּ.

רבי יוסי ורבי ייסא הוו אזלי בארְחָא. אָמַר רבי ייסא הָא וְדָאֵי תַנִּינָן, כֹּל בְּנוֹי דְיַעֲקֹב אִתְקִנּוּ בְּסִדּוּרָא שְׁלִים, וְאִתְבְּרְכוּ כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא יָאוּת לִיהּ, מָאֵי קָא גִימָא בְּהָאֵי קָרָא, דְכִתְיִב, מֵאֲשֶׁר שְׁמֵנָה לְחֻמוֹ וְגוֹ'. אָמַר לִיהּ, לֹא יִדְעֵנָא, בְּגִין דְּלֹא שְׁמַעְנָא בִּיהּ מִבוּצִינָא קִדִּישָׁא, אֶלָּא אֲנִתְ וְאֲנָא נִיזִיל לְגַבֵּי בּוּצִינָא קִדִּישָׁא. אֲזִיל, כִּד מָטוּ לְגַבֵּי דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן, אָמְרוּ מְלָה וְשִׁאִילוּ שְׁאִילְתָּא. אָמַר לוֹן, וְדָאֵי רְזָא דְחֻכְמָתָא הוּא.

פתח ואמר, (שופטים ה) אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון. אלא מאן דיתיב בשפתא דימא, אשתמשי בתפנוקי עלמא. (והקא אשר דא פתחא עלאה דצדיק (ס"א דצדק) כד אתברכא לארקא ברקאן בעלמא. ס"א והקא סמוך להאי קרא, מאשר, שמנה לפתחא עלאה דמתמן אתרקי ברקאן לעלמא) והאי פתחא אשתמודע תדיר לברכאן דעלמא ואקרי אשר, ודא הוא עמודא מאינון דקאים עלמא עליהו.

וההוא אתר דאקרי לחם עוני, מההוא אתר אתקין (ההוא). הָדָא הוּא דְכִתְיִב מֵאֲשֶׁר שְׁמֵנָה לְחֻמוֹ, מַה דְּהוּא לְחֻמָּא דְמִסְפְּנָא, אִתְהַדֵּר לְחֵם (עוני) פנג (שמנה). בְּגִין דְּאִרְיָק וְאִרְמֵי בִּיהּ בְּרַכָּא וְתַפְנוּקִין, וְסוּפָא דְקָרָא אוֹכַח, וְהוּא יִתֵּן מַעְדְּנֵי מְלָךְ. מָאֵן מְלָךְ, דָּא